

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติ การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มี การแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ... “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และ มีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ

เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
๒. ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
๔. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
๕. ความหลากหลายเชิงชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
๖. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

เป้าหมายและประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาค้น เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

ประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. การรักษาความสงบภายใน

๑.๑ ประเทศการพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

๑.๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

๑.๓ การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติ มากกว่าประโยชน์ส่วนตน

๑.๔ การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็น ปัญหา ความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง

๒.๑ การแก้ไขปัญหาคความมั่นคงในปัจจุบัน

๒.๒ การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหที่อาจอุบัติขึ้นใหม่

๒.๓ การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้

๒.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทั้งทาง

บกและทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

๓.๑ การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒ การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้ง ภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

๓.๓ การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคาม ให้มี

ประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐ และที่มีใช้ภาครัฐ

๔.๑ การเสริมสร้างและรักษาคุณภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ

๔.๒ การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

๔.๓ การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กร ภาครัฐและ ที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๕.๑ การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไข ปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

๕.๒ การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

๕.๓ การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำมาทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า

- ๑.๑ เกษตรอัตลักษณ์พื้นที่
- ๑.๒ เกษตรปลอดภัย
- ๑.๓ เกษตรชีวภาพ
- ๑.๔ เกษตรแปรรูป
- ๑.๕ เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- ๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ
- ๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
- ๒.๓ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- ๒.๔ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
- ๒.๕ อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

- ๓.๑ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- ๓.๒ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- ๓.๓ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
- ๓.๔ ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- ๓.๕ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทยเชื่อมโยงโลก

- ๔.๑ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- ๔.๒ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- ๔.๓ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- ๔.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- ๔.๕ รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

- ๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- ๕.๒ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- ๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- ๕.๔ สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- ๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

๑.๑ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว

๑.๒ การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการ เรียนการสอน

ในสถานศึกษา

๑.๓ การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา

๑.๔ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

๑.๕ การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

๑.๖ การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

๑.๗ การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๒.๑ ช่วงชีวิตช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย

๒.๒ ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น

๒.๓ ช่วงวัยแรงงาน

๒.๔ ช่วงวัยผู้สูงอายุ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๓.๑ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑

๓.๒ การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่

๓.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท

๓.๔ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๕ การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และ การวาง

ตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

๓.๖ การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม

๓.๗ การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. ตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม

รวมทั้งสื่อ

๔.๒ การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงานทำงาน และระบบสนับสนุน ที่

เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

๔.๓ การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถ ในต่างประเทศให้มา

สร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. เสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

๕.๑ การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ

๕.๒ การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ

๕.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

๕.๔ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี

๕.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๖.๑ การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๖.๒ การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๖.๓ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน

๖.๔ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. เสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๗.๑ การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต

๗.๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ

๗.๓ การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

๗.๔ การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม

กีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนา ที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติ สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและ สวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๑.๑ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก

๑.๒ ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค

๑.๓ กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร

๑.๔ เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ และความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน

๑.๕ สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม

๑.๖ ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง

๑.๗ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

๑.๘ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

๒.๑ พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค

๒.๒ กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ

๒.๓ จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๒.๔ ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวาง ระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

๒.๕ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๒.๖ การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

๓.๑ สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม

๓.๒ การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๓.๓ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชา สังคมและภาคประชาชน

๓.๔ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

๓.๕ สนับสนุนการพัฒนาทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

๓.๖ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๑ ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ

๔.๒ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง

๔.๓ สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน

๔.๔ สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนา ที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๑.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

๑.๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ

๑.๔ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๕ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

๒.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล

๒.๒ ปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

๒.๓ พื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไข ทั้งระบบ

และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๒.๔ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๓.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๓.๒ มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๓ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ของ ภาครัฐและภาคเอกชน

๓.๔ พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๔.๑ จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ

๔.๒ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มี การบริหารจัดการ ตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

๔.๓ จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล

๔.๔ ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดก ทางสถาปัตยกรรมและ ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐาน วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔.๕ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

๔.๖ เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับ ความสามารถในการ ป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงทางน้ำ พลังงานและเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๑ พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ

๕.๒ เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้าง มูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

๕.๓ พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงาน ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

๕.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน

๕.๕ พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖.๑ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตที่ดีของ คนไทย

๖.๒ พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม

๖.๓ จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

๖.๔ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคต ประเทศ ด้าน ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อ ประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึด หลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อม ที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูล ขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความ ต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

๑.๑ การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับ แนวหน้าของ

ภูมิภาค

๑.๒ ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมา ประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนา ในทุกระดับ ทุกประเด็นทุกภารกิจและทุกพื้นที่

๒.๑ ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๒.๒ ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๓ ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลงเหมาะสมกับภารกิจเปิดกว้างส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วน ร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๑ ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

๓.๒ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๓ ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย

๔.๑ องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ

๔.๒ พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่งยึดหลักคุณธรรมมีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น เป็นมืออาชีพ
- ๕.๑ ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
- ๕.๒ บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ
๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ๖.๑ ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ
- ๖.๒ บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
- ๖.๓ การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้
- ๖.๔ การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ
๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- ๗.๑ ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง
- ๗.๒ มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- ๗.๓ การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอ
- ๘.๑ บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลัก ประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
- ๘.๒ ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง
- ๘.๓ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
- ๘.๔ ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วม ของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
- ๘.๕ พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

ประเทศไทย ๔.๐

แนวคิด : ประเทศไทย ๔.๐ คือ การสร้างความเข้มแข็งจากภายใน เมื่อภายในเข้มแข็งแล้วต้องเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในกับเศรษฐกิจโลก ซึ่งจะนำพาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนได้ สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหวัง มีความสุขและความสมานฉันท์ได้อย่างแท้จริง

เป้าหมาย : ปรับเปลี่ยนประเทศไทย และสร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจและสังคมให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

เชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในกับเศรษฐกิจโลก

- ๑) เศรษฐกิจภายในประเทศ (Domestic Economy) : การค้า การลงทุน และการจ้างงานในท้องถิ่น
 - ๒) เศรษฐกิจภูมิภาค (Regional Economy) : มอง ASEAN ในภาพใหญ่ และภาพ CLMVT ที่เล็กลง
 - ๓) เศรษฐกิจโลก (Global Economy) : เชื่อมโยงและเรียวร้อย ASEAN เข้าด้วยกันให้เป็นพลังต่อรอง
- การสร้างความเข้มแข็งจากภายใน**

- ๑) การยกระดับนวัตกรรม (Innovation Driven Proposition) : ของทุกภาคส่วนในประเทศ
- ๒) การสร้างสังคมที่มีจิตวิญญาณของความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur Driven Proposition)

๓) การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่าย (Community Driven Proposition)

กลไกขับเคลื่อน

๑) Productive Growth Engine : ปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง

๒) Inclusive Growth Engine : ประชาชนได้รับประโยชน์ทั้งรายได้ โอกาสและความมั่นคง

๓) Green Growth Engine : การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

- พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิต

ที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างความเหมาะสม การฟื้นฟู และดูแลสุขภาพ

- ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะทางสมองและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม

- พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์ ทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน

- ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

- ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปลอดภัยในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก

- เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้เข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ

- กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษาสาธารณสุขและสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและ

ทั่วถึง

- การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- สร้างและพัฒนาผู้นำชุมชน -ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ

- ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้บริการ และจัดการทรัพยากร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

- ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่มูลค่าในภาคเกษตรอุตสาหกรรม บริการ การลงทุน การพัฒนา SMEs และเกษตรกรรมรุ่นใหม่
- ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง
- วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม
- เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ
- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน
- เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดต้นทุนในการให้บริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาหลักเกณฑ์การปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ (One Map)
- เพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่ประเทศ โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว
- เร่งรัดให้มีการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.๒๕๖๑ และแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- ผลักดันกฎหมายและกลไกเพื่อการคัดแยกขยะสนับสนุนการแปรรูปเป็นพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

- ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศ

- ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศนานาชาติประเทศ
- ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
- สังคมมีความสมานฉันท์
- ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทางทหาร
- อันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก
- อันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์ในต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม ประชาชนมีส่วนร่วม ประเทศปราศจากคอร์รัปชัน มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น
- ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน
- ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ
- ป้องกันและปราบปราม
- ปฏิรูปกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

- มุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งการเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

- ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมต่อเนื่องจาก แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนา วิทยาศาสตร์ฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

- พัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศศักยภาพ โอกาส และข้อจำกัดของพื้นที่รวมทั้งความต้องการของภาคการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

- ประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิกทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค

๓.) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑) แผนพัฒนาภาค

แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง มาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์ และเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและเอทานอลของประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม วัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มศักยภาพการผลิตไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

๑.๑ พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ศรีสะเกษ) ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พร้อมทั้งยกระดับเกษตรอินทรีย์ และยกระดับการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ไทยให้เท่าเทียมและเป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ พัฒนาห่วงโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ

๑.๒ ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ในพื้นที่ตอนบนของภาค (เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม) และตอนล่างของภาค (ศรีสะเกษ อุบลราชธานี) อาทิ พืชผักผลไม้ และไม้ดอก รวมทั้งส่งเสริมโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่สกลนคร มุกดาหาร นครพนมส่วนโคนมในพื้นที่นครราชสีมาและอุบลราชธานี

๑.๓ สนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้ นำร่องในจังหวัดอำนาจเจริญ กาฬสินธุ์ และขอนแก่น โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรให้เข้มแข็ง ส่งเสริมการออมและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพโดยยึดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการ ๑ ไร่ ๑ แสน ส่งเสริมการเรียนรู้จากกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จให้เป็นต้นแบบ รวมทั้งส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่น

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๒.๑ พัฒนาให้นครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร โดยสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมอาหารของภาค สร้างเครือข่ายระหว่างภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคราชการ เพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูล เทคโนโลยี นวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่มีมูลค่าสูงและตรงตามความต้องการของตลาด

๒.๒ ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหมในพื้นที่ขอนแก่น นครราชสีมา และสุรินทร์ กลุ่มผ้าฝ้ายย้อมครามในพื้นที่สกลนครสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มคุณค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ โดยยกระดับผู้ประกอบการและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจัดธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๒.๓ เพิ่มศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทนในพื้นที่ขอนแก่น กาฬสินธุ์ นครราชสีมา ชัยภูมิ อุบลราชธานี และให้เกิดความสมดุลระหว่างพืชอาหารและพืชพลังงาน โดยสนับสนุนการจัดการพื้นที่เกษตรกรรมที่ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชพลังงาน สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนด้วยเทคโนโลยีที่ใช้งานได้ง่าย พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพในภาคการผลิต ชุมชนและท้องถิ่นให้มากขึ้น

๓) ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรมอารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ และกีฬาสุนานาชาติ

๓.๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรม และอารยธรรมขอมในพื้นที่จังหวัด บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา การท่องเที่ยววัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดหนองคาย นครพนม มุกดาหาร และการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น กาฬสินธุ์ โดยเพิ่มนวัตกรรมบริการท่องเที่ยวให้ตอบสนองความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมาย เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้หลากหลาย พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี รวมทั้งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชนและท้องถิ่น

๓.๒ พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยเร่งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงพื้นที่และเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๑ พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บโดยการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) และตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาค

๔.๒ พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล และสร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) ขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร โดยพัฒนาระบบส่งน้ำและการกระจายน้ำให้นำไปใช้ประโยชน์ ในช่วงฤดูแล้ง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม

๕) พันธุ์ทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำเลย ชัยภูมิ อุดรธานี สกลนคร โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ในแต่ละแห่งให้ชัดเจน เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและป้องกันการบุกรุกคุกคามป่าไม้และพื้นที่ชุ่มน้ำ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและพื้นที่ต้นน้ำให้สมบูรณ์

๓.๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

วิสัยทัศน์: “นวัตกรรมนำเกษตรกรรมยั่งยืน อุตสาหกรรมเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว ระบบโลจิสติกส์และระบบราง”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการระบบโลจิสติกส์และระบบราง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๓.๓) แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

วิสัยทัศน์จังหวัดขอนแก่น

"มหานครน่าอยู่ มุ่งสู่เมืองนวัตกรรม ศูนย์กลางเชื่อมโยงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง"

พันธกิจ

๑. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม

๒. พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันเพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการให้ตรงกับความต้องการของตลาดและเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม และเทคโนโลยี สู่การเป็น Smart City และ MICE City

ค่านิยม

“ยึดมั่นในอุดมการณ์ มุ่งมั่นทำงาน สมานสามัคคี มีวิถีชีวิตพอเพียง”

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

๒. พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการลงทุนและการบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน

๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่นประจำปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

วิสัยทัศน์ ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ชุมชนเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาค้นให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
๓. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๔. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์มีความสมดุลอย่างยั่งยืน
๗. สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ดั่งามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ประจำปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒.๑) วิสัยทัศน์ (Vision)

**“ตำบลแวงน้อยเมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง บริหารบ้านเมืองด้วยหลัก ธรรมมาภิบาล
สืบสานวัฒนธรรมประเพณี”**

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ฉบับที่(๗)พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๕๘/๕ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ได้จัดทำคำแถลงนโยบาย โดยจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร แจ้งให้กับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย เพื่อให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ได้รับทราบถึงเจตนารมณ์และ นโยบายการบริหารงาน ให้มีความเจริญก้าวหน้า ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน ในพื้นที่ตำบลแวงน้อย ให้มากที่สุด โดยนโยบายการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย มาจากการที่ คณะผู้บริหาร ได้ลงพื้นที่รับฟังปัญหา ความต้องการของประชาชน นำปัญหา ความต้องการเหล่านั้นมากำหนด เป็นนโยบาย โดยยึดหลักความจริงใจ โปร่งใส เป็นธรรม นำพัฒนา ยึดหลักประชาธิปไตย ไม่เผด็จการ เพื่อเป็น แนวทางในการบริหาร ตามที่ได้ให้สัญญากับประชาชนว่าจะแก้ปัญหา พัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้มี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยความยึดหยุ่น และคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินนโยบาย ซึ่งจะได้ปรับปรุงนโยบายให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และรายงานต่อสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลทราบในโอกาสต่อไป นโยบายที่แถลงไว้ในวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ประกอบด้วยหลักในการ บริหารงาน ๓ ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง มีมาตรฐาน เสมอภาค เป็น ธรรม โดยใช้ องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อยเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทาง เศรษฐกิจ

ประการที่สอง เพื่อให้ประชาชนได้รับการพัฒนาในทุกด้านทั้ง เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและ สิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี สุขภาพกายและจิตดี มีอาชีพมั่นคง และมีความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน

ประการที่สาม เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อยเป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่ดี เป็น ตำบลที่น่าอยู่ และสร้างความเข้มแข็งในภาคประชาชนเพื่อพัฒนาตำบลแวงน้อยของเราร่วมกัน เพื่อให้การ บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย สามารถบรรลุถึงภารกิจและดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะ ผู้บริหารจึงได้กำหนดนโยบายในการบริหารราชการของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อยไว้ดังนี้

๒.๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการ
แข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๒.๓) เป้าประสงค์

องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าประสงค์ ในการพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

๑. พัฒนาระบบงานรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันกการ ระวังอัคคีภัย งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของท้องถิ่น ให้เป็นระบบ ได้มาตรฐาน

๒. เพิ่มประสิทธิภาพ ระบบ เครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธาณภัยในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน

๓.พัฒนาโครงข่ายระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ ก่อสร้าง ปรับปรุง พัฒนาและซ่อมแซมเส้นทางคมนาคม ทั้งในหมู่บ้าน ระหว่างหมู่บ้าน และเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างตำบลอื่นๆ

๔.ก่อสร้าง ปรับปรุงดูแลและรักษา พัฒนาแหล่งน้ำตามธรรมชาติ สระน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน แหล่งน้ำผิวดิน และพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน

๕. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน (พลังงานโซล่าเซลล์) ในการสูบน้ำจากระบบประปา และปรับปรุงระบบแสงสว่างสาธารณะให้เพียงพอ เพื่อความปลอดภัยในการเดินทางสัญจร และความปลอดภัยในชีวิตโดยติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะในจุดเสี่ยง จุดอันตรายในพื้นที่ โดยการใช้พลังงานทดแทน (พลังงานโซล่าเซลล์)

๖.ส่งเสริมการศึกษาประณวัย มุ่งพัฒนาความพร้อมให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เต็มตามศักยภาพ ให้มีความพร้อมในการเข้ารับการศึกษาในระดับชั้นพื้นฐานต่อไป

๗. สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาส และมีฐานะยากจนเพื่อให้มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาแก่โรงเรียนในเขตพื้นที่ทุกแห่ง

๘. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระบบให้ได้มาตรฐานและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ การเพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชนทุกเพศทุกวัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

๙.ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม เหมาะสม และการบริหารจัดการ การอนุรักษ์ พื้นฟู เพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน ป่าต้นน้ำลำธาร การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

๑๐.ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชนสิ่งปฏิกูลเพื่อให้ได้มาตรฐานถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

๑๑.ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะความชำนาญในการประกอบอาชีพ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ ให้กับประชาชนในพื้นที่ ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑๒. ส่งเสริมและให้การสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่ม เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งสร้างขีดความสามารถในการผลิตและจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรในพื้นที่

๑๓.พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุข ระบบบริการทางสังคม ให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกัน

๑๔. อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริม การพาณิชย์ การลงทุนและการท่องเที่ยว สนับสนุนการกีฬาขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศและมุ่งสู่กีฬามืออาชีพและการกีฬา นันทนาการเพื่อออกกำลังกาย

๑๕. เพิ่มขีดความสามารถขององค์กร การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน การจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัย การวางแผนและดูแลระบบสารสนเทศขององค์กร การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ

๔) ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน	๑. ร้อยละของเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันการระงับอัคคีภัย งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของท้องถิ่น ในพื้นที่ลดลง ๒. ร้อยละของคะแนนผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติราชการในด้าน ประสิทธิภาพ ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพได้ตามมาตรฐาน ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ร้อยละของกิจกรรม/โครงการ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษา ถนน/ทางระบายน้ำ/คลองส่งน้ำ/ฝายน้ำล้น และสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การขยายเขตระบบประปา/ไฟฟ้าครัวเรือน/ไฟฟ้าสาธารณะ ในพื้นที่ที่เพิ่มขึ้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง	๑. จำนวนโครงการกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางการศึกษา/การกีฬาและนันทนาการ ๒. จำนวนโครงการเพื่อส่งเสริมเยาวชนและด้านสังคม สงเคราะห์ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อเอดส์
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	๑. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการกิจกรรมปลูกป่า/กิจกรรมรณรงค์การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. จำนวนจัดกิจกรรมการบริหารจัดการการกำจัดขยะและมูลพิษ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน	๑. โครงการกิจกรรมเพื่อส่งเสริมตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง/การรวมกลุ่มของกลุ่มอาชีพของประชาชน ๓. จำนวนโครงการป้องกันโรคระบาดในพืชและสัตว์
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างเสริมสุขภาวะ	๑. จำนวนโครงการกิจกรรมให้การสนับสนุนเพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน/การป้องกันโรคระบาดต่าง ๆ
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและ พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการแข่งขันภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง	๑. ร้อยละของประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม และประเพณี ๒. จำนวนโครงการจัดงานพิธี งานรัฐพิธี และงานวันสำคัญของทางราชการ
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานในการพัฒนาท้องถิ่น/ความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากร และการให้บริการ ๒. โครงการเพื่อส่งเสริมพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานบุคลากรถูกต้องรวดเร็ว

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	เป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน	๑. ประชาชนได้รับการช่วยเหลือบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนจากสาธารณภัยอย่างทั่วถึง ๓. ปัญหาด้านยาเสพติดในชุมชน ปัญหาการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ลดลง
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ การคมนาคมทางบก สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย ประชาชนมีน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ ๒. เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือนและมีไฟฟ้าสาธารณะเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง	๑. การพัฒนาและส่งเสริมด้านการศึกษาในพื้นที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการส่งเสริมพัฒนาทางการศึกษา กีฬา นันทนาการ ศาสนาและวัฒนธรรม ๓. ส่งเสริมศักยภาพเยาวชนและการสังคมสงเคราะห์
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	๑. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าปลูก ต้นไม้ อนุรักษ์พันธุ์พันธุ์แหล่งน้ำ การบริหารจัดการขยะ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน	๑. เพื่อส่งเสริมประชาชนให้ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ๒. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของกลุ่มอาชีพของประชาชน
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างเสริมสุขภาวะ	๑. เพื่อให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชน ๒. เพื่อป้องกันโรคระบาดต่าง ๆ ในชุมชน
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการแข่งขันภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง	๑. เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีให้คงอยู่
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๑. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการประชาชนและการปฏิบัติงาน ๒. พัฒนาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้พร้อมบริการประชาชน

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน	๑. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้ครบถ้วน ๒. พัฒนา ปรับปรุงทางระบายน้ำ ๓. รณรงค์และตั้งจุดตรวจเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ๔. รณรงค์ป้องกันปัญหายาเสพติด
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑. พัฒนา ก่อสร้าง/ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน/ทางระบายน้ำ/คลองส่งน้ำ/ฝายน้ำล้น และสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบประปา/ไฟฟ้าครัวเรือน/ไฟฟ้าสาธารณะในพื้นที่ที่เพิ่มขึ้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและ ศักยภาพพลเมือง	๑. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา งานพิธีสำคัญและรัฐพิธีต่าง ๆ ๒. ส่งเสริมด้านการกีฬา และนันทนาการ ๓. ส่งเสริมศักยภาพของเยาวชน และกลุ่มสตรี
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน	๑. อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์ ๒. การจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล มูล ฝอย
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน	๑. ส่งเสริมอาชีพทางการเกษตร และสนับสนุนการปลูกพืชเศรษฐกิจ ๒. ส่งเสริมวัฒนธรรม และประเพณีให้แก่เยาวชนและประชาชน ๓. การป้องกันโรคระบาดในพืชและสัตว์
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างเสริมสุขภาวะ	๑. สงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยติดเชื่อเอดส์และ ผู้ด้อยโอกาส ๒. การให้บริการสาธารณสุขที่รวดเร็ว ๓. การป้องกันโรคระบาดต่าง ๆ ในชุมชน เช่น โรคไข้หวัด
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้ เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการแข่งขัน ภายใต้อำนาจ เศรษฐกิจพอเพียง	๑. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา งานพิธีสำคัญและรัฐพิธีต่าง ๆ ๒. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และติดเชื่อเอดส์ได้รับการสงเคราะห์
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้อำนาจธรรมาภิบาล	๑. เพื่อพัฒนาความสามารถในการให้บริการประชาชนและการปฏิบัติงานของพนักงาน เพื่อมุ่งสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้พร้อมบริการประชาชน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ซึ่งเดิมเกษตรกรในพื้นที่มีการทำการเกษตรแบบผสมผสาน โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันทำให้ในพื้นที่ของ อบต. แวงน้อย มีเกษตรกรที่ประสบผลสำเร็จสามารถเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้และรวมถึงสามารถเป็นเกษตรกรต้นแบบได้ ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อยได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเอาไว้ว่า “ ตำบลแวงน้อย เมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจแบบพอเพียง บริหารบ้านเมืองด้วยหลักธรรมาภิบาล สืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ”

เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงวิสัยทัศน์ในการพัฒนา คณะผู้บริหารได้ให้ความสำคัญในการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดทำโครงการที่มีลักษณะการพัฒนางานองค์ความรู้ของเกษตรกร เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและนำไปปรับใช้ การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่ม และโครงการที่มีลักษณะการส่งเสริม สนับสนุนประชาชนในการทำการเกษตรผสมผสาน อีกทั้งการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการ กักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร ของเกษตรกรให้เพียงพอตลอดทั้งปี ด้านการคมนาคม การสัญจรการขนถ่าย ผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ตลาดของเกษตรกรตำบลแวงน้อย สามารถเดินทางได้อย่างสะดวกด้วยมีเส้นทาง เชื่อมต่อกับเส้นทางสายเอเชีย สาย ๒๐๖๕ สามารถเดินทางเข้าอำเภอแวงน้อย อำเภอพล หรือการเดินทาง ระหว่างจังหวัด เช่นจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมาสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกเช่นกัน ด้วยศักยภาพในด้านต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล แวงน้อยไว้ดังนี้

ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนางานองค์ความรู้ ด้านการทำการเกษตรแบบผสมผสานและน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน พัฒนาคุณภาพคน คุณภาพผลิตผลทางการเกษตรให้เป็นที่ยอมรับของตลาด และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้สามารถลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

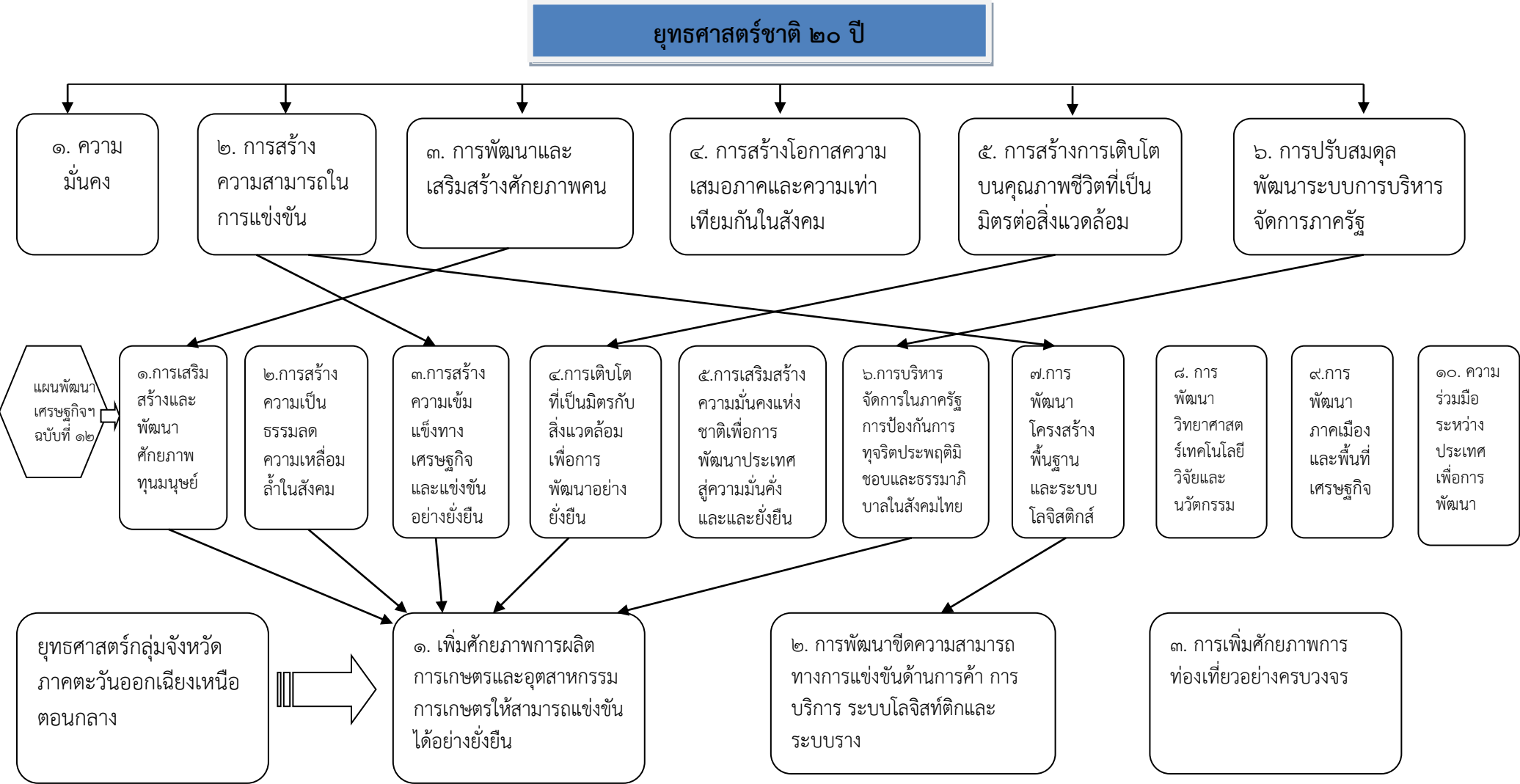
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

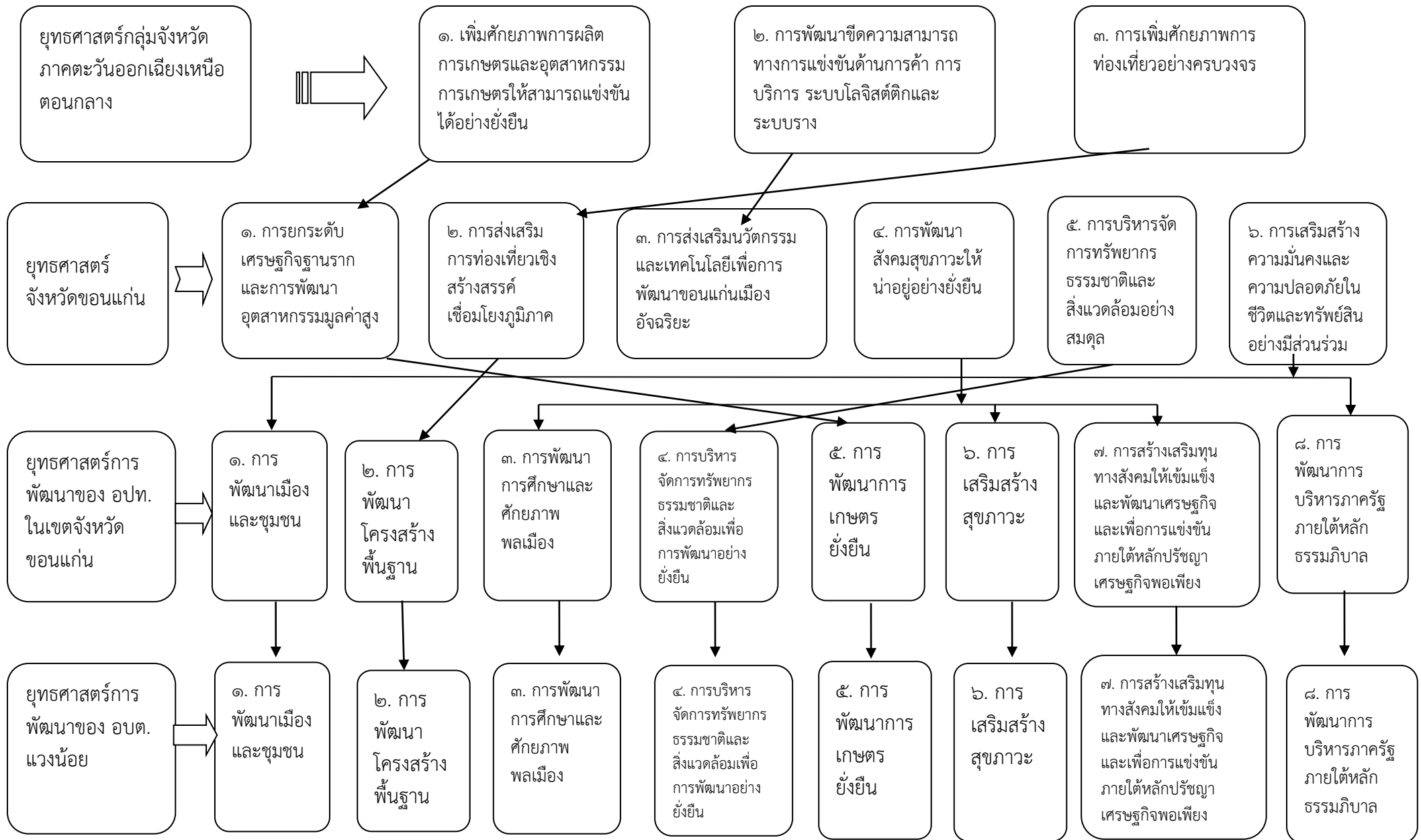
ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย มุ่งพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง ๘ ยุทธศาสตร์ไปพร้อมๆกัน ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
๔. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน
๖. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมสุขภาวะ
๗. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการแข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๘. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

(๓).การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑) การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand) และTrend

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีปี เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนเป็น เครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปจัดทำ งบประมาณรายจ่ายประจำปีองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย มีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย จึงมีบทบาทอำนาจ หน้าที่อย่างกว้างขวางโดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยัง ขยายบทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และ เป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ด้วยภารกิจที่มีมากขึ้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไก สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งใน ปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มาการควบคุม ติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาคมผลการวิเคราะห์ศักยภาพ เพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

๑. จุดแข็ง (Strength-S)

- ๑ มีการจัดโครงสร้างภายในมีความเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่
- ๒ มีการมอบอำนาจหรือมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน
- ๓ ยึดหลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม
- ๕ พื้นที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม
- ๖ ประชาชนในพื้นที่ มีการอนุรักษ์ประเพณีและมีการรวมกลุ่มอาชีพ หลายกลุ่ม
- ๗ มีระบบข้อมูลสื่อสารและระบบสารสนเทศเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมสำหรับการใช้งานการ เชื่อมโยงข้อมูลกับเครือข่ายกับกลุ่ม องค์กร สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ สามารถนำระบบข้อมูลมา พัฒนาโครงการ แผนงาน แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้

๘ บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในระดับดีได้รับการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ การปฏิบัติงานในหน้าที่ตามหลักสูตรที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจัดอย่างต่อเนื่องมีแผนอัตรากำลังบุคลากร ที่เหมาะสมกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่

๙ การพัฒนาการจัดเก็บรายได้โดยปรับปรุงระบบวิธีการการจัดเก็บภาษีค่าธรรมเนียมต่างๆและการ ใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

๑๐ มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติหลายสายเหมาะกับการทำการเกษตรประชาชนในพื้นที่

๑๑ เส้นทางคมนาคมระหว่างหมู่บ้านถึงหมู่บ้าน ถึงอำเภอและถึงจังหวัดอยู่ในสภาพดี มีทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๐๖๕ ผ่านหลายหมู่บ้านในตำบล ซึ่งมีรถประจำทางวิ่งตลอดวัน

๒. จุดอ่อน (Weakness - W)

๑ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดการสับสนเนื่องจากขาดความชัดเจนรวมทั้งภารกิจการถ่ายโอนที่มีเข้ามาสู่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๒ มีแหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภคของประชาชนเป็นเหตุทำให้เกิดปัญหาภัยแล้งทุกปี เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม และที่ดอนสภาพดินเป็นดินเหนียวและดินทรายขาดความอุดมสมบูรณ์และดินเค็มเป็นบางพื้นที่มีป่าเสื่อมโทรมสภาพโดยทั่วไปแห้งแล้งพื้นที่ทำการเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร

๓ การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา ไม่ครอบคลุมทุกด้านราคาผลผลิตตกต่ำในช่วงฤดูกาล รายจ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้น ขณะที่รายได้ลดลง

๔ เกษตรกรขาดความรู้และเทคนิคในการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตเกษตร เยาวชนรุ่นใหม่ไม่สนใจทำการเกษตร ประชาชนขาดความร่วมมืออย่างจริงจังในการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่น

๓. โอกาส (Opportunity - O)

๑ นโยบายแก้ไขปัญหาค่าความยากจนของรัฐบาล

๒ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ช่วยแปรรูปสินค้าและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๓ นโยบายของรัฐให้การสนับสนุน SMEs

๔ องค์กรเอกชนให้ความร่วมมือในการพัฒนา

๕ นโยบายเศรษฐกิจพอเพียง

๖ นโยบายแก้ไขปัญหาค่าความยากจนของรัฐบาล

๔. อุปสรรค (Threat - T)

๑ กฎหมายระเบียบข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน

๒ การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการของประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนเนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนของงบประมาณที่จำกัด

๓ เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว นำไปสู่ปัญหาทางสังคมเนื่องจากประชาชนไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๔ การเกิดภัยธรรมชาติซ้ำซากอยู่เป็นประจำทุกปี เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม สภาพดินฟ้าอากาศไม่เอื้ออำนวยส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร

๕ ขาดการลงทุนภาคเกษตรอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

๓.๒) การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการเมือง ที่มีผลต่อการพัฒนา จากสถานการณ์ในปัจจุบันสามารถวิเคราะห์สรุปปัญหาและอุปสรรคในพัฒนา และวิเคราะห์ศักยภาพ จุดแข็ง จุดอ่อน และปัจจัยที่เป็นโอกาสหรืออุปสรรคในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ตามลำดับความสำคัญ ได้ดังนี้

๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

๑.๑ ราคาผลผลิตตกต่ำ ไม่แน่นอน (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง)

๑.๒ ปัจจัยการผลิตราคาสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในการสูบน้ำเข้าพื้นที่การเกษตร ค่าปุ๋ย ค่ายากำจัดวัชพืช ค่าแรงที่สูงขึ้น เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพที่สูงขึ้น

๑.๓ ขาดฐานข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจในการพัฒนา ขาดการวิเคราะห์ ขาดการวางแผนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจอย่างจริงจัง

๑.๔ ค่านิยมทางสังคม ใช้ของฟุ่มเฟือย นิยมความสะดวกสบาย

๑.๕ ขาดอาชีพเสริมตามสภาพ ห่วงระยะเวลา ฤดูกาล กลุ่มสนใจ กลุ่มอายุ

๑.๖ เกษตรกรขาดความรู้ด้านวิชาการสมัยใหม่

๒. ปัญหาด้านสังคม

๒.๑ ชุมชนขาดความเข้าใจที่จะร่วมมือกันพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้

๒.๒ ปัญหาเด็กขาดผู้ดูแล ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ไร้ที่พึ่ง

๒.๓ ปัญหาการควบคุมแรงงานนอกพื้นที่ที่เข้ามาทำงานในชุมชน/หมู่บ้าน

๒.๔ ปัญหาครอบครัว

๓. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๓.๑ สื่อการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาไม่เพียงพอและทันสมัย

๓.๒ ชุมชนขาดการกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน ให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านศาสนา วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น/ คุณภาพการศึกษายังไม่เท่าเทียมกับในเมือง

๔. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๑ ถนนเชื่อมภายในหมู่บ้าน ระหว่างหมู่บ้านคับแคบทำให้การสัญจรไม่สะดวก ไม่ปลอดภัย

๔.๒ ท่อหรือร่องระบายน้ำไม่เพียงพอ บางแห่งชำรุดเสียหายและไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและ

ทรัพย์สิน

๔.๓ ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง

๔.๔ ขาดสัญญาณเตือน หรือไฟจราจรบริเวณทางแยก ทางร่วม ทำให้เกิดอันตราย

๔.๕ ขาดป้ายเตือนการจราจร ป้ายบอกทาง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทาง

๔.๖ การคมนาคมไม่สะดวก โดยเฉพาะถนนที่เชื่อมระหว่างตำบล

๔.๗ ไฟส่องสว่างบริเวณจุดเสี่ยงไม่เพียงพอ

๕. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

๕.๑ ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรโดยเฉพาะในฤดูแล้ง

๕.๒ ขาดการบริหารจัดการแหล่งน้ำที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๖. ปัญหาด้านสาธารณสุขและการอนามัย

๖.๑ ประชาชนบางส่วนขาดความตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลสุขภาพอนามัยและโภชนาการที่ถูกต้องด้วยตนเอง

๖.๒ ปัญหาการระบาดของไข้เลือดออก/โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง/โรคอ้วน วัณโรค มะเร็ง

๖.๓ ขาดแกนนำการออกกำลังกาย/ขาดการรณรงค์ส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง

๖.๔ การบริโภค เหล้า บุหรี่

๖.๕ ปัญหาจากการเกิดโรคอุบัติใหม่ (โรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙)

๗. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๑ การกำจัดขยะมูลฝอยไม่ถูกหลักสุขาภิบาล ปัญหาการเผ่าบ่อขยะ

๗.๒ การเกิดปัญหามลพิษจากการเผ่าบ่อขยะ

๗.๒ ปัญหาการกำจัดวัชพืช ข้างถนนไหล่ทาง

๘. ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ๘.๑ ปัญหายาเสพติดที่ต้องอาศัยการดูแลอย่างต่อเนื่อง
- ๘.๒ ปัญหาการทะเลาะวิวาทในงานประเพณีต่าง ๆ
- ๘.๓ ปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจร
- ๘.๔ ปัญหาลักเล็กขโมยน้อย หลอกหลวง อาชญากรรม

๙. ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร

- ๙.๑ ขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องมือที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานของท้องถิ่น/ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น งานด้านสาธารณสุข
- ๙.๒ บุคลากรท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารจัดการและการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน